

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D. v právní věci **žalobce: T. B.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem v Praze, Na Zlatnici 301/2, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství, se sídlem v Ústí nad Labem, Velká Hradební 3118/48, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.9.2014, č.j. 3721/DS/2014, JID 115446/2014/KUUK/Piš,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16.9.2014, č.j. 3721/DS/2014, JID 115446/2014/KUUK/Piš, kterým bylo rozhodnuto, že se odvolání žalobce jako opožděné zamítá. Rozhodnutím Městského úřadu Litoměřice, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 22.5.2014, č.j. 0033786/14/DOPPR/PL, byl žalobce shledán vinným tím, že dne 20.3.2014 ve 14.31 hodin při řízení osobního motorového vozidla Škoda Octavia, r.z. „X“, v obci Liběšice, překročil nejvyšší dovolenou rychlost, kdy mu byla Policií ČR naměřena rychlost 85 km/h, po odečtení tolerance radaru 82 km/h, takže překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 32 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), čímž spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 3000,- Kč a zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu dvou měsíců, současně mu byla uložena povinnost uhradit náklady řízení.

Žalobce v žalobě uvedl, že u rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla uplatněna fikce doručení ke dni 9.6.2014 v rozporu s právními předpisy. Fikci doručení není možné uplatnit proto, že této musí předcházet uložení zásilky a poučení adresáta o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2 správního řádu. Pokud adresátovi nebylo do schránky vhozeno poučení dle ustanovení § 23 odst. 4 a 5 správního řádu, což v daném případě nebylo, nemohly nastat účinky doručení fikcí. V projednávané věci nemohlo dojít k doručení fikcí na adresu trvalého pobytu zmocněnce žalobce, neboť tento požádal o doručování na elektronickou adresu „X“. Správní orgán I. stupně na tuto doručovací adresu nedoručil, ani se o její doručení nepokusil (tj. písemnost na tuto adresu nevypravil). Ve spise se nachází listina, která působí dojmem výtisku odeslaného e-mailu. I v případě, kdyby takový list skutečně prokazoval odeslání e-mailu na adresu zástupce žalobce, nelze takové odeslání považovat za odeslání v souladu s právními předpisy, neboť nebyl vypraven z elektronické adresy elektronické podatelny. Správní orgán I. stupně závažným způsobem pochybil, jestliže odesílal zmocněnci rozhodnutí z obvyklé pracovní adresy zaměstnance úřadu P. L. Žalobce odkázal na ustanovení § 11 odst. 3 zákona č. 221/2000 Sb., o elektronickém podpisu, § 2 odst. 2 vyhlášky Ministerstva informatiky č. 496/2004 Sb., směrnicí Evropského parlamentu a Rady č. 1999/93/ES ze dne 13.12.1999, důvodovou zprávu k zákonu č. 440/2004 Sb., a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.12.2010, sp.zn. 1 Ans 5/2010. Z uvedených podkladů žalobce vyvodil, že musí-li podatel učinit podání na elektronickou adresu úřadu, a contrario musí úřad odesílat písemnosti pouze z adresy elektronické podatelny, kdy nemá-li právní účinky doručení zprávy na e-mail konkrétního úředníka, nemůže mít právní účinky ani doručení zprávy z e-mailu konkrétního úředníka. V daném případě správní orgán I. stupně neodeslal písemnost v souladu s ustanovením § 20 odst. 1 správního řádu na elektronickou adresu pro doručování, nemohl tak uplatnit doručení fikcí podle § 24 odst. 1 správního řádu. Zmocněnec předmětný e-mail údajně odeslaný dne 28.5.2014 v 7:47:44 hod. nedohledal a dle jeho názoru doručeny nikdy nebyl. Stejného pochybení při doručování se dopustil i žalovaný. Na odvolání, které žalobce podal tak nelze hledět jako na odvolání opožděné, neboť výpočet odvolací lhůty provedený žalovaným vychází z nesprávně určeného data doručení rozhodnutí.

K podané žalobě se písemně vyjádřil žalovaný, který navrhl její zamítnutí a uvedl, že rozhodnutí ve věci přestupku bylo odesláno z pracovního e-mailu oprávněné úřední osoby. Ze spisového materiálu je zřejmé, že poučení bylo odtrženo a zanecháno ve schránce na adrese trvalého pobytu zmocněnce. V nyní posuzované věci bylo rozhodnutí doručeno formou náhradního doručení na trvalou adresu zvolenému zástupci žalobce panu K. S., kterou v průběhu celého řízení na všech písemnostech uváděl. Ze záznamů na obálce je zřejmé, že adresátovi byla zanechána výzva a poučení o právních důsledcích, které s převzetím nebo nepřevzetím zásilky souvisejí. Podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu je tedy písemnost považována za doručenu dne 9.6.2014. Rozhodnutí o přestupku nabylo právní moci dne 25.6.2014 a odvolání bylo zástupcem žalobce odesláno dne 26.6.2014, tedy opožděně. Žalovaný má ze své praxe poznatek, že zástupce je osobou nabízející a poskytující neodborné veřejnosti zastupování v řízeních o přestupcích, jichž se dopustili jako řidiči motorového vozidla. Uvedený zástupce však problematizuje doručování své osobě, neboť žádá, aby mu bylo doručováno na elektronickou adresu, kterou mění, nebo uvádí v nesprávném znění, přičemž převzetí doručované písemnosti nepotvrzuje zprávou podepsanou jeho uznávaným elektronickým podpisem. Záměrně nesprávně uvádí adresu trvalého bydliště „X“. Zástupce

žalobce neuplatnil námitky týkající se doručování písemností v odvolacím řízení, i když byl k jejich doplnění vyzván.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s.ř.s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle prvního dílu hlavy s.ř.s, která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že soud přezkouvává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí (§ 72 odst. 1 věty první s.ř.s.). Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Bez návrhu žalobce pak musí soud přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které je povinen zkoumat bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle § 76 odst. 2 s.ř.s., avšak takové nedostatky nebyly v projednávané věci zjištěny.

Soud po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu postoupeného žalovaným vyplývají následující podstatné skutečnosti. Zástupce žalobce v plné moci ze dne 5.5.2014 uvedl elektronickou doručovací adresu na svojí osobu – „X“. Ve vyjádření ze dne 18.5.2014 žalobce prostřednictvím svého zástupce tuto elektronickou doručovací adresu změnil na „X“. Ve spise se nachází listina, z níž vyplývá, že na adresu „X“ bylo odesláno z e-mailové adresy zaměstnance správního orgánu I. stupně P. L. rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 22.5.2014. Údaj o odeslání e-mailem je vyznačen i na stejnopise rozhodnutí. Ve spise se však již nenachází potvrzení přijetí elektronické zprávy příjemce – zástupce žalobce ve smyslu ustanovení § 19 odst. 8 správního řádu. Následně doručoval dne 29.5.2014 správní orgán I. stupně rozhodnutí poštou, a to na adresu K. S., „X“. Poštovní doručovatelka R. M. vyznačila na obálku písemnosti, že byla připravena k vyzvednutí a bylo zanecháno poučení dne 30.5.2014. Dále je na rubové straně obálky opět uvedeno, že zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 30.5.2014 a nebyla vyzvednuta. Dále je uvedeno, že bylo požádáno o vložení zásilky do schránky, zásilku nebylo možné vložit do schránky ani na jiné vhodné místo. Následně byla poštovní zásilka vrácena správnímu orgánu I. stupně dne 10.6.2014. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak bylo doručeno fikcí dne 9.6.2014 a lhůta k odvolání marně uplynula dne 24.6.2014, kdy rozhodnutí nabylo právní moci. Dne 25.6.2014 podal zástupce žalobce odvolání, které bylo žalobou napadeným rozhodnutím zamítnuto jako opožděné.

Podle § 20 odst. 1 správního řádu fyzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoliv bude zastížena. Provádí-li doručení sám správní orgán, mohou osoby doručení provádějící doručit i mimo územní obvod tohoto správního orgánu.

Podle § 23 odst. 1 správního řádu nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastížen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.

Podle § 23 odst. 4 správního řádu adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyločil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.

Podle § 23 odst. 5 správního řádu zároveň s oznámením podle odstavce 4 se adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu.

K doručování rozhodnutí správního orgánu I. stupně na elektronickou adresu zmocněnce žalobce z elektronické adresy zaměstnance správního orgánu I. stupně soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15.12.2014, č.j. 6 As 218/2014-34, www.nssoud.cz, v němž se obdobnou situací Nejvyšší správní soud zabýval a v němž uvedl, že z ustanovení § 18 vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, opírajícího se o zmocňovací ustanovení § 70 odst. 1 písm. i) zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, nelze dovodit povinnost správního orgánu odesílat písemnosti pouze z elektronické adresy podatelny správního orgánu; s odesláním písemnosti z elektronické adresy zaměstnance výpravny správního orgánu zákon nespojuje důsledek v podobě neúčinnosti odeslání, resp. doručení zprávy na elektronickou doručovací adresu (e-mail) účastníka. Nepotvrdí-li adresát převzetí takto odeslané písemnosti nejpozději následující pracovní den po jejím odeslání, postupuje se podle § 19 odst. 8 správního řádu z roku 2004.

Právě o takový případ se v nyní projednávané věci jedná, neboť soud na základě spisového materiálu nemá pochybnosti o tom, že by nedošlo k odeslání rozhodnutí elektronickou poštou z e-mailové adresy zaměstnance správního orgánu I. stupně, přijetí však nebylo vůbec potvrzeno zástupcem žalobce. Byly tedy splněny podmínky pro odeslání rozhodnutí poštou na adresu zástupce žalobce.

K námitce absence poučení žalobce o uložení zásilky ve smyslu ustanovení § 23 odst. 4 a 5 správního řádu soud poukazuje na údaj na obálce, v níž bylo zasíláno rozhodnutí, přičemž z údaje opakovaně uvedeného poštovní doručovatelkou byla na místě zanechána výzva k vyzvednutí zásilky včetně poučení. Toto poučení se pak nevrátilo s vrácenou zásilkou správnímu orgánu I. stupně a soud má v daném případě za vyvrácené tvrzení žalobce, že poučení neobdržel, resp. že nebylo vhozeno do schránky, neboť nic nenaznačuje tomu, že by doručování neprobíhalo standardním způsobem a údaje vyznačené na obálce poštovní doručovatelkou byly nesprávné. V daném případě byla splněna i podmínka pro vrácení poštovní zásilky a nikoliv pro její vhození do schránky žalobce, neboť jak plyne ze shora citovaných údajů z obálky, nebylo možné vložit zásilku do schránky ani na jiné vhodné místo, čímž byla naplněna hypotéza právní normy zakotvené v ustanovení § 23 odst. 4 věta druhá správního řádu. Z výše uvedeného je patrné, že doručování rozhodnutí správního orgánu I. stupně probíhalo v souladu se zákonem a soud se ztotožňuje s hodnocením odvolání jako opožděného.

Soud uzavírá, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti podle obsahu správního spisu nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 29. prosince 2015

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová